

NR 3 | SOMMAR 2025

FOLKVILJAN

Kampen tar inte semester!

Knacka dörr för valvinst 2026!

Dörrknackning gav Die Linke ett lyft. Nu hoppas Vänsterpartiet på samma effekt i Sverige.

Sid 11

Hög arbetslöshet i Skåne

Regeringen sviker de arbetslösa. I Skåne är läget akut. Vänsterpartiet presenterar en ny väg med jobb, utbildning och klimatomställning.

Sid 20

Jag överlevde Al-Nakba

Bashir Kwider var sju år när han fördrevs från Palestina. För Folkviljan berättar han sin historia.

Sid 4

Innehåll

- 3:** Ledare: Vänsterpartiet står upp för barnfamiljerna
- 4:** Jag överlevde Al-Nakba
- 8:** Skogen är mest värd när träden får stå kvar
- 10:** Vinst viktigare än klimatet
- 11:** Dörr för dörr mot valseger
- 12:** Kyrkoval 2025: "När kyrkan är modig blir den också relevant"
- 14:** 1 maj i Skåne
- 16:** Folkbildning: Radikaliserad av keramik och kaffe
- 17:** Simona startar ringcentral i Malmö
- 18:** Vad vore ett sommarlov med busskort?
- 19:** Helsingborgs lasarett: Vård efter behov eller efter budget?
- 20:** Vänsterpartiet kräver bredare jobsatsningar i Malmö och Skåne
- 22:** Mycket arbete för Skånes valberedning
- 24:** När socialdemokratin blev förvaltare av nyliberalismen
- 27:** När krig blir motor för tillväxt
- 29:** På gång i partiföreningarna
- 30:** Insänt

Xxxxx

Folkviljan ges ut av Vänsterpartiet Malmö och Vänsterpartiet Skåne.

Ansvarig utgivare: Tove Karnerud

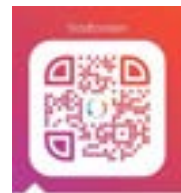
Redaktör: Sofie Valfridsson

Redaktion: Olof Norborg, Joacim Werner Petersson, Per Långby, Lasse Hansson, Johan Strandell, Alex Fuentes och Sofie Valfridsson.

Layout: Jan Petterson

Illustrationer/fotografier: Gabriel Flores Jair, Amadeus Sepúlveda, Amalia Bartholdson, Ann Engqvist, Emma-Lina Johansson, Agnes Stuber, Josefine Forsberg, Emmalisa Pauly, Figge Bergquist, Igor Mukhin, Lasse Hansson, Carl-Michael Björk, Mats Kejonen, Nils Sjöholm, Vänsterpartiets bildbank, pressbilder samt privata bilder.

Folkviljan utkommer 6 gånger per år. Författarna svarar själva för de åsikter som uttrycks i texterna. Dessa behöver inte överensstämma med Vänsterpartiets åsikter. Folkviljan tar tacksamt emot artiklar och insändare men redaktionen ansvarar ej för obeställt material.
Upplaga: 3 000 ex.
Tryck: Norra Skåne Offset
Kontakt: sofie.valfridsson@vansterpartiet.se, Nobelvägen 51 b, 214 33 Malmö, tel. 040-966467.

Stöd socialistiska stödfonden

Ge ett bidrag till kampen.
Eller varför inte bli månadsgivare?
Tack för ditt bidrag!

Fyll i medgivande på
vmalmo.se/du-behovs/skank-en-gava/
så ordnar vi resten.

Du kan också SWISHA valfritt belopp till
123 173 33 85

När regeringen sviker, står Vänsterpartiet upp för barnfamiljerna

N

är det här numret av Folkviljan landar i brevlådan har sommarlov precis börjat för många av barnen runt om i Skåne. För några månader säger eleverna hejdå till favoritläraren, samtidigt som de ser fram emot ett sommarlov. När skolorna stänger och terminen rundas av borde alla barnfamiljer ha råd att äta en glass, spela minigolf eller göra ett leklandsbesök en regnig dag. Men bakom bilden av sommaridyllen finns en verklighet där många kämpar med att få ihop vardagen – särskilt barnfamiljer som drabbas hårt när kostnaderna rusar och stödet brister.

En ny rapport från Frälsningsarmén visar att nästan hälften av de svenska barnfamiljerna är oroliga inför de utgifter som sommarlov innebär. Och mer än var fjärde ensamstående förälder känner stor oro inför sin ekonomi i sommar. Det bekräftar den bild som nyligen framkom i en undersökning som Rädda Barnen, Majblomman och andra organisationer genomförde som visar att barnfamiljer med låga inkomster har stora svårigheter att tillgodose barns grundläggande behov såsom näringsrik mat och nya kläder. Skenande matpriser, hyror som ökar i snabb takt och en hög arbetslöshet drabbar många hårt. Sju av tio kommuner som har högst arbetslöshet

i landet ligger i Skåne. Malmö är den kommun i Sverige där allra flest människor lever i ekonomisk utsatthet samtidigt som arbetslösheten är den näst högsta i landet. Ett sommarlov med grillning på kvällarna eller ett besök på Tivoli i Köpenhamn är för många en avlägsen dröm idag.

Man skulle hoppas att regeringen och SD gjorde allt i sin makt för att hjälpa Sveriges alla barnfamiljer att få en rolig sommar. Men det verkar inte prioriteras. De höga matpriserna har de försökt tackla med en fika med matjättarna, barnbidraget har de vägrat höja, vilket betyder att nivån är den lägsta på 50 år. En rekordhög arbetslöshet bemöts med försämringar i a-kassan. Regeringen verkar leva i en helt annan verklighet än de flesta människor i Sverige.

Det finns massor av saker politiker kan göra för att förbättra sommaren för barnfamiljer, om de vill. Vi i Vänsterpartiet har föreslagit en lövpeng där varje barn får 2500 kr under sommarlov. Pengarna ska kunna användas till allt från mat till utflykter och enklare semesteraktiviteter – som att gå på bio, åka till Liseberg eller hyra en stuga. Vi vill utöver det också höja barnbidraget med 400 kr. För att fler ska ha ett jobb att gå till vill vi göra stora

satsningar på den gröna klimatomställningen, på att rusta järnvägen och på att rusta upp vatten och avlopp. För att tackla de höga matpriserna går det inte bara att fika med matjättarna. Det behövs skarpa förslag. Vänsterpartiet vill tvinga matjättarna att redovisa sina inköspriser och kostnader så att Konkurrensvverket kan granska orimliga prishöjningar. I Malmö har vi föreslagit att staden ska erbjuda lunch i skolorna under loven, så de barn som går hungriga vet att de får ett mål lagad mat varje dag. Vi har också motionerat om att kommunen ska ansluta sig till Skånetrafikens ungdomsbiljett, för att ge unga möjlighet att fritt resa runt i Skåne under sommarlov. En satsning som Vänsterpartiet i Lund nyligen fick igenom.

Det är fullt möjligt att skapa ett samhälle där barn och deras föräldrar ser fram emot lovet. Där picknick på stranden, glass i solen och en dagsutflykt inte är lyx – utan självklarheter. Politiken kan göra skillnad. Med rätt beslut, rätt investeringar och rätt prioriteringar kan vi ge fler barnfamiljer en sommar att minnas med glädje. Det är inte bara möjligt – det är vårt ansvar.

ANFAL MAHDI, OPPOSITIONSRÅD, VÄNSTERPARTIET MALMÖ

◀ Bashir Kwider minns sitt barndomshem i Palestina, nära vattnet där de brukade bada. De hade sin egen mark och en ko som gav mjölk. Allt förändrades när de tvingades fly.

Mitt namn är Bashir och jag överlevde Al-Nakba

Jag föddes 1941 i Palestina och jag var 7 år när vi tvingades fly. Jag minns livet innan vi flydde. Vi bodde vid ett hus nära vattnet där vi brukade bada, och min familj ägde sin egen mark. Vi hade en ko som min mormor brukade mjölka så vi fick dricka mjölk. Det fanns alltid bröd att äta. Men allt det förändrades med flykten.

Det började med rykten om vad som hände i byarna i området. Haganah var den gruppen som fördrev palestinier. Vi hade hört att de kom till närliggande byar, brände ner allt och dödade människorna som bodde där. Även under det brittiska mandatet i Palestina innan Al-Nakba var situationen svår. Inga palestinier fick bära vapen, inte ens en kniv. Det fanns inget sätt att försvara sig. När våldet ökade 1948 organiserade byar små vaktgrupper. De var civila, utan vapen, med bara hopp om att andra byar skulle komma till undsättning. Men det fanns knappt någon hjälp att få, och de få vapen som nådde fram var i dåligt skick. Samtidigt fick de attackerande sionistiska grupperna, som Irgun, Haganah och Lehi, militärt stöd, bland annat i form av vapen som tidigare använts av britterna, som nu drog sig ur regionen. Civila palestinier, utan möjlighet att försvara sig, stod ensamma. Det fanns inte något annat val än att fly. Ingen skulle skydda oss.

Flykten

Vår by upplevde fyra attacker innan 1948 från Haganah. Männen i samhället försökte försvara oss så gott det gick, men det fanns inga vapen. Till slut fick vi fly. Jag hade en lillasyster som föddes samma år som vi flydde och även en yngre bror. Alla barnen och kvinnorna sattes i åsnekärror, och morfar red oss fem kilometer till den syriska gränsen. Vi lämnade vårt hem med de kläder vi hade på oss, vi trodde att vi snart skulle återvända.

Under två månader bodde vi vid den syriska gränsen, men det fanns varken jobb eller mat och området var fullt av flyktingar. Vi begav oss efter de två månaderna till Golan och bodde i en by mellan 1948–1952. Där gick jag i skolan. Det var otroligt fattigt, människor hade inga skor på fötterna. Min mamma bestämde att vi skulle flytta till Damaskus. Från att jag var tio år fick jag börja jobba tillsammans med min morfar. Min familj var bönder, det jag kunde var jordbruk, så det var sådana jobb jag kunde få hos den syriska befolkningen.

Hundratusentals palestinier flydde sina hem i tron att de snart skulle återvända. Mer än 77 år senare kämpar de fortfarande för rätten att få återvända.

För mig betyder rätten att återvända allt, det handlar om att bli av med min flyktingidentitet. Jag ska tillbaka till mitt hemland. Jag vill begravas i Palestina!

”

Jag skördade vete och plockade grönsaker. Jag vaknade varje morgon klockan fem och arbetade. Sen gick jag till skolan, och när skolan var slut sålde jag tidningar för att tjäna några slantar till. Min farfar hade flytt till Jordanien. Det var han som var huvudman i vår by. Men flykten och den extrema fattigdomen tog hårt på honom, och han avled kort efter flykten.

Jag är en ständig flykting

1956 så startade jag upp mitt eget skrädderi, och då var det som en ny period började i mitt liv. Långsamt kunde jag ta mig ur fattigdomen, jag kunde köpa mitt eget hus och jag gifte mig. 2016 flydde jag och min familj från Syrien och kom till Sverige. Jag levde i 63 år med min fru, hon var också palestinier. Hon dog för 8 månader sedan. Till det sista så demonstrerade hon varje vecka i Malmö Palestina-demonstrationer, alltid med ett leende på läpparna.

Jag är som en ständig flykting, alla

kallar mig flykting, även i Sverige. UNRWA har ett register som jag finns med i, och där står det skrivet att jag är en palestinsk flykting. För mig betyder rätten att återvända allt, det handlar om att bli av med min flyktingidentitet. Jag ska tillbaka till mitt hemland. Jag vill begravas i Palestina!

När jag ser Gaza, känner jag igen allt

Det kan inte finnas en speciell moral som gäller för det palestinska folket, och en för alla andra folk. Alla människor är lika mycket värda, det sägs i alla religioner och det står i alla heliga böcker. Efter andra världskriget kom judar till Palestina, de välkomnades av oss, de var välkomna att leva sida vid sida med oss. Men den brittiska stormakten beväpnade grupper, sionistiska miliser attackerade byar, land ockuperades. Från 1937 kämpade vi palestinier mot den brittiska stormakten, i 77 år har vi kämpat mot ockupationen. Vi lämnar inte vår identitet som palestinier, hela det palestinska folket längtar efter frihet och vi längtar efter vårt hem. I mitt svenska pass står det skrivet att jag är palestinier. Jag är alltid en palestinier, även när jag bodde i Syrien. De kallar oss palestinsk syrier, palestinsk egyptier, palestinsk svensk.

När jag ser vad som händer i Gaza just nu så känner jag igen allt. Det är ett nytt Al-Nakba. Människor fördrivs från sina hem till ingenstans. Det finns ingen mat och inget vatten, ingen vård, ingen omsorg. Alla mina minnen väcks till liv. Jag känner rädslan. Fler än 100 människor dödas i Gaza varje dag. Hela familjer somnar tillsammans i ett rum eller i ett tält, inte längre för att överleva tillsammans. Man tänker inte längre på att kunna överleva, utan att kunna få dö tillsammans. Jag har släktingar kvar i Gaza, har de inte lika mycket värde som alla andra? Jag önskar att alla människor kunde stå i solidaritet med palestinerna och att folkmordet stoppas.

BASHIR KWIDER

BERÄTTAT FÖR OCH NEDSKRIVET AV:

SOFIE VALFRIDSSON

TOLK: YOMN KADOURA

Skogen är mest värd när träden får stå kvar

I Leif Östers skog i Fors får träden stå kvar så länge som möjligt, och allt timmer i de gästhus han byggt kommer från den egna skogen. För Vänsterpartiets klimatpolitiska talesperson Kajsa Fredholm är hans exempel ett bevis för att det finns bättre sätt att sköta skogen än att hugga ned stora arealer åt gången. Foto Andrea Andersson Tai

Vad kan en skogsägare leva av? Timmer? Pappersmassa?
 Eller turism? Leif Öster på Dalagård i byn Fors har valt det senare.
 – Det finns knappt någon enskild skogsägare som kan leva på avverkning.
 Skogen är som mest värdefull när träden får stå kvar, säger han.

69 procent av Sverige täcks av skog. En stor majoritet av de privata skogsägarna har ärvt den skog de förvaltar. Men det är bara några få procent som äger mer än 200 hektar. I snitt äger den svenske skogsbonden 12 hektar skogsmark.

–Det säger sig själv att det inte går att leva på, säger Leif Öster. Ändå tjarar LRF och skogsnäringsen om bristande lönsamhet om man inte får rätt att avverka som man vill, ibland till och med om risken för konfiskering av marken, trots att det aldrig skett någon sådan!

Och klimatmålen? De är omöjliga att nå med nuvarande politik, fastslog Naturvårdsverket i våras, speciellt för skogen. Tillväxten är för låg. Kritiken påverkar inte regeringen. Direktiven i den skogsutredning som tillsatts pekar på fortsatt storskalig avverkning i form av kalhyggesbruk som tillfredsställer skogsindustrins behov av virke.

Kursändring

Det finns emellertid tecken på kursändring, menar Leif Öster. Allt fler skogsägare söker mer naturnära alternativ.

I det avseendet kan svenska kyrkan bli ett föredöme. Kyrkan är Sveriges femte största skogsägare med sina 404 000 hektar skogsmark. I kyrkans egen skogsutredning – som i skrivande stund är ute på remiss för beslut på kyrkomötet i november – betonas såväl klimatnytta som naturskogsbruk. Utredaren föreslår att hälften av kyrkans skog undantas från kalhyggesbruk.

20 procent av marken föreslås bli skyddad för ökad mångfald och kolinlagring, medan 30 procent omvandlas till naturnära skogsbruk.

Sex procent skyddad

I dag har endast 8,9 procent av den svenska skogen sådant skydd, varav 61

procent är fjällnära skog. Av den produktiva skogen handlar det om sex procent i hela landet, i Svealand och Götaland blott tre.

Trots detta har flera stift protesterat mot förslaget att skydda stora delar kyrkans skog från avverkning. I Expressen liknar förre ärkebiskopen K-G Hammar upproret vid att kyrkans företrädare hellre tjänar mammon. Protesterna imponerar inte heller på Leif Öster. ”Kyrkan blir klassens ljus om skogsförslaget antas”, skriver han i Supermiljöbloggen.

–Skogspolitiken andas en osund närhet till skogsindustrin, vilket gör det svårt för den enskilde skogsägaren att välja en egen väg, hävdar han.

Avverkning styr

Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) sorterar till skillnad från andra utbildningar under näringslivsdepartementet i stället för utbildningsdepartementet.

–Det innebär att forskningen är styrd mot avverkning och produktion, och att det finns alltför lite studier om ett naturnära skogsbruk, säger Öster.

Det missgynnar i sin tur de omkring 300 000 privata skogsägare som äger hälften av all svensk skog, och som har obetydliga eller inga inkomster av träden de ärvde. En skog som skulle ha mått bra av mindre gallring och mer luckhuggning, då enstaka, äldre träd tas ut i stället för flera hektar åt gången. En skog som de skulle vara stolta att visa upp, och glada att vara i.

Självbestämmande

I debatten framställs de ofta som offer – inte för högeffektiva skogsmaskiner utan för hot mot sitt självbestämmande.

–Det finns inget land där äganderätten är så stark som i Sverige, invänder Leif Öster. Problemet är snarare att svensk skogspolitik är så hårt styrd att alternativ blir få.

Fram till 1993 var svensk skogspolitik

strängt reglerad. Skogen skulle leverera exportinkomster och den svenska produktionsmodellen blev ett internationellt föredöme. 1993 upphörde den hårda regleringen, och miljöhänsyn likställdes med produktionsmål. ”Frihet under ansvar” blev samtidigt en ursäkt för att slippa begränsa huggfesten. Själva inriktningen påverkades knappast.

Skräckexempel

I den globala uppvärmningens tid är detta sedan länge historia, och Sverige snarare ett skräckexempel. I dag talas om skogens roll som kolsänka och vikten av att låta träden stå kvar. Svenska företrädare uppträder som bromsklossar när EU:s fit for 55 kräver att klimatgaserna ska minska med minst 55 procent till 2030.

Fyra av tio svenskar vill se minskat antal avverkningar, enligt SOM-institutet, endast sex procent fler. Skogsindustrin håller inte med. Med årliga vinster på 50 miljarder kronor har den goda skäl att applådera regeringens direktiv till skogsutredningen.

Flyttar pengarna

För enskilda skogsägare är utgången inte lika gynnsam, påpekar kulturgeografen Erik Westholm i sin bok ”10 tankar om skogens framtid”; för vad händer när skogen tar slut? Jo, skogsindustrin kan flytta sina pengar till andra, om möjligt lika lönsamma verksamheter.

Skogsägaren har bara kvar sina kalhyggen.

–Men vi är en miljon svenskar som bor på landsbygden, och vi blir inte färre trots allt tal om motsatsen, påpekar Leif Öster, som drivit sin Dalagård med hustrun Cecilia i femton år.

I en hållbar ekonomi blir de lantliga tillgångarna en resurs att leva på, alltifrån mathantverk och turism till noggrant utvalt, långlivat timmer.

PER LÄNGBY

Vinst viktigare än klimatet

Under hotet av en klimatkollaps satsar bil- och stålindustrin på omställning. Skogsindustrin kräver business as usual. För 300 000 privata skogsägare innebär det fortsatt skövling av naturnära skogar och artrika biotoper. För klimatet ett steg närmare kollapsen.

De flesta privata skogsägare vill skydda sin skog, men saknar medel att förverkliga det, framhåller Kajsa Fredholm, klimatpolitisk talesperson och riksdagsledamot för Vänsterpartiet.

När vi talas vid har de båda skogsjättarna SCA och Holmen precis krävt att under en period få stryka miljöcertifieringen FSC för sina skogar; deras vidsträckta arealer räcker inte till för allt virke de vill avverka.

Hållbara alternativ

–De hävdar att råvaran trä kan ersätta fossil råvara och att man därför måste öka produktionen, säger Fredholm. Men alla alternativ måste också vara hållbara. EU-parlamentet har exempelvis sagt nej till palmolja eftersom produktionen orsakar stora skador för klimatet i de regnskogar där den odlas.

EU har blivit en nagel i ögat på skogsindustrin – och en huvudvärk för Sveriges borgerliga regering. I direktiven för den skogsutredning som tillsattes i början av året finns punkten ”Möta policyutvecklingen i EU”. Låter det inte misstänkt likt bemöta?

Alla alternativ måste också vara hållbara. EU-parlamentet har exempelvis sagt nej till palmolja eftersom produktionen orsakar stora skador för klimatet i de regnskogar där den odlas.

”

Stödåtgärder

–Jo, säger Kajsa Fredholm, vi ser ju motstånd mot ett hållbart skogsbruk inom såväl kyrkan som från regeringen. Tidöpartierna har tagit bort många stödåtgärder för skogen, som för biotopområden och naturreservat. Vänsterpartiet har tvärtom föreslagit fyra miljarder mer årligen i sådant stöd.

Pengarna är tänkt att tas från det underskottsmål på minus en procent som Vänsterpartiet föreslog för några år

sedan, och som under tio år skulle öka statsskulden från blygsamma 31,1 procent till högst överkomliga 39.

Totalt skulle Vänsterpartiets initiativ ge svenskarna 700 miljarder kronor i klimatåtgärder.

Samråd

I väntan på detta tenderar klimatsatsningarna snarare gå bakåt.

–Förslaget från skogsutredningen om kortare samråd vid avverkning – från sex veckor till tio dagar! – är ett sådant exempel, säger Kajsa Fredholm.

Dagens politik med sänkta krav på skogsägarna, menar hon, är riggad för skogsindustrin och de stora skogsägarnas profitbegär. Den missgynnar ett hållbart skogsbruk, och en skog man vill vara i.

PER LÅNGBY

NÄR GÖR TRÄD STÖRST KLIMATNYTTA?

Som bioenergi ingen alls. Som kartong försvinnande kort. I trähus i hundra år. Mest i skogen.

Källa: 10 tankar om skogens framtid av Erik Westholm

Dörr för dörr mot valseger

Riksdagsvalen i Sverige brukar vara jämna, så var det även 2022. Tidölaget vann då med endast 46 296 röster.

I snart tre år har Sverige styrts av Moderaterna, Kristdemokraterna, Liberalerna med aktivt samarbete med regeringsunderlagets största parti Sverigedemokraterna. Vi har under dessa tre år sett hur levnadskostnaderna för vanligt folk har rusat i höjden utan att regeringen har lyft ett finger. Man har tvingat fram stora nedskärningar i välfärden när man istället har prioriterat stora skattesänkningar för sig själva och för sina kompisar. Som krydda till allt det här har man fört en oerhört repressiv migrations- och kriminalpolitik.

Riksdagsvalen i Sverige brukar vara jämna, så var det även 2022, Tidölaget vann då med endast 46 296 röster. Genom att bekräfta människors uppfattning om att samhällsutvecklingen går åt fel håll och samtidigt ge människor framtidstro genom att peka ut en färdriktning där vi tillsammans löser våra stora samhällsutmaningar kan vi vinna riksdagsvalet 2026.

I ett led att uppnå detta har Vänster-

Riksdagsvalen i Sverige brukar vara jämna, så var det även 2022. Tidölaget vann då med endast 46 296 röster. Helena och Jesper knackar dörr för att öka valdeltagandet.

Vänsterpartisterna Maram och Tiago knackar dörr i Lund som en del av projektet Förorten i framtiden.

partiet haft ett pilotprojekt med dörrknackning under våren som en del av det större projektet Förorten i framtiden. Vänsterpartiet Lund har varit en av de partiföreningar som har deltagit. Dörrknackningen har skett i valdistrikt där Vänsterpartiet har många röster men där valdeltagandet är lågt. Genom att bland annat anordna dörrknackning i dessa är ambitionen att vinna några av de 46 296 röster som behövs för att få till en annan regering 2026.

När Tyskland höll val till förbundsdagen den 23 februari i år var det tyska vänsterpartiet Die Linke länge tippat att åka ur parlamentet. Under lång tid låg man under den tyska 5 procentsspärren. Men istället för att åka ur växte man kraftigt och fick till sist 8,8 procent av

rösterna. En viktig beståndsdel av Die Linkes kampanj var just dörrknackning.

Vänsterpartiet kommer jobba vidare med dörrknackning fram till valet. Under hösten är ambitionen att de partiföreningar som var med i pilotprojektet ska fortsätta att knacka även i andra områden men också att fler partiföreningar ska testa på det. Många personer tycker att det först är läskigt att knacka dörr men märker när man gör det att det är väldigt roligt och trevligt.

TEXT: JESPER SAHLÉN

När kyrkan är modig blir den också relevant

Den 21 september i år är det dags. Då är det kyrkoval, och alla medlemmar som fyllt 16 år har möjlighet att vara med och bestämma om Svenska kyrkan ska fortsätta ta ställning för flyktingar, för HBTQI-rättigheter och för utsatta. Eller om den ska gå i en mer konservativ riktning. Vi måste försvara det vi har, och se till att kyrkan blir ännu mer progressiv, säger Vänstern i Svenska Kyrkans (ViSK) toppkandidat **Linda Sjöö**.

Linda Sjöö är förtroendevald för ViSK och arbetar till vardags som församlingspedagog med framför allt ungdomar.

- Under åren har jag märkt att det är just när kyrkan vågar vara modig och ta ställning som den är som mest uppskattad, både av medlemmar och i resten av samhället. Det finns en kraft i att ta ställning i samhällsdebatten, säger Linda.

Samtidigt finns det krafter i Svenska kyrkan som inte vill att kyrkan ska vara progressiv eller ägna sig åt politik

- För mig handlar det inte om politik i traditionell mening, det handlar om mänskliga rättigheter. Utan den dimensionen hade vi haft en helt tandlös kyrka, som aldrig hade gjort något av det Jesus önskade.

Kyrkans sociala arbete

Ingen kommer undan politiken, som Marie Bergman sjöng. Så inte heller kyrkan, menar Linda.

- För mig är tro och politik tätt sammanvävda. Hela människors liv, från de stora politiska besluten till det som sker i vardagen, är politik. Här har kyrkan ett uppdrag att fylla igen de hål som har uppstått i samhället där människor kan trilla igenom, men också att vara en tydlig röst för de utsatta. Här visade Jesus vägen med sitt civilkurage och sin olydnad, och genom att stå upp för de förtryckta.

Diakoni är ett begrepp inom kristendomen som handlar om att hjälpa männi-

Linda Sjöö.

Hela människors liv, från de stora politiska besluten till det som sker i vardagen, är politik. Här har kyrkan ett uppdrag att fylla igen de hål som har uppstått i samhället där människor kan trilla igenom.

”

skor i utsatta livssituationer. Det är kyrkans sociala arbete, det som görs för att ge människor stöd praktiskt och medmänskligt som att till exempel hjälpa flyktingar eller stötta människor när ekonomin är knaper. Det är en av de viktigaste frågorna politiskt för ViSK.

- I Malmö har kyrkan en diakoniceentral där man möter människor i behov. Det handlar om så basala saker som mat, kläder, stöd i kontakt med myndigheter och hjälp till flyktingar kring juridik och rättigheter. Det är ett arbete som verkligen gör skillnad. Jag tycker att ViSK ska fortsätta driva diakonala frågor.

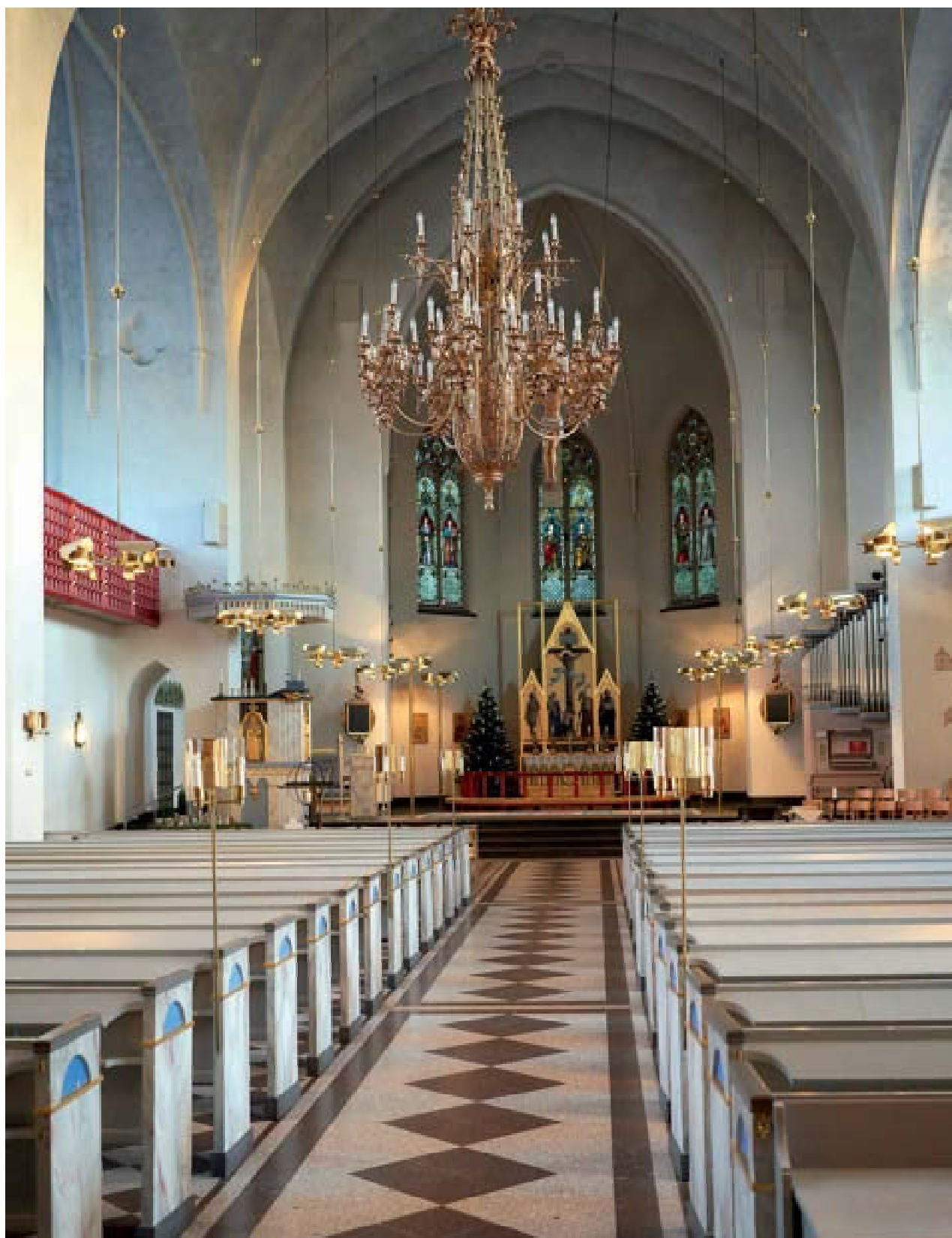
Andra viktiga frågor tycker Linda Sjöö är HBTQI-rättigheter och miljö. Svenska kyrkan är idag progressiv i de här frågorna, men det gäller att försvara det vi har och gå längre.

- Vi ska inte tillåta att kyrkan tar en annan inriktning med helt andra visioner. Titta bara på vad som händer i USA! Där har kristendomen blivit ett politiskt slagträ och det är inte en sådan utveckling vi vill se i Svenska kyrkan.

Varför är det viktigt att den som är medlem i Svensk kyrkan röstar?

- Så länge saker fungerar reflekterar man kanske inte så mycket över det. Men när kyrkan börjar gå åt ett annat håll, det är då det märks. Om du tycker att kyrkan i dag är bra och viktig, då ska du gå och rösta. Så att kyrkan kan fortsätta vara bra.

TEXT: SOFIE VALFRIDSSON

Malmö.

1 maj-pepp i hela Skåne!

Över hela södra Sverige fylldes gator och torg av röda fanor och plakat med budskap om att alla ska ha råd, under arbetarrörelsens stora högtidsdag. Här är några glimtar från Skånes första maj – en dag av kamp, gemenskap och vårsol.

Lund.

Trelleborg.

Hässleholm.

Skurup.

Röstångä.

Bornholm.

Radikaliserad av keramik och bittert kaffe

Kan kvällskurser i keramik och mobilanvändning för seniorer vara en väg till radikalisering? Efter att ha tillbringat en heldag hos ABF börjar jag tro att så är fallet, och att bakom den något dammiga framtoningen gömmer sig en effektiv metod för politisk kamp.

Man kan tro att det är enkelt att hålla en studiecirkel. Läs en bok eller två, samla några personer, drick kaffe och prata under några kvällar, och du har ordnat en studiecirkel. Men efter att jag gått ABF:s grundutbildning för cirkelledare har jag förstått att det är mycket svårare, och mycket viktigare än så.

Grunden i en studiecirkel är det gemensamma lärandet. Trots att studiecirkel ytligt kan påminna om skolundervisning är det en jämställd form för folkbildning.

Att kunskap är makt är en klyscha, men inte desto mindre sant. Det är lätt att känna sig maktlös och oinsatt i politik, och då kan en studiecirkel vara ett första steg. Att ta sig igenom en tungrodd bok om kommunala budgetar, marxism eller anarkism i science fiction är betydligt enklare i grupp. Det underlättar att tillsammans ta fram en plan för vad man vill lära sig, och de gemensamma samtalen leder ofta till oväntade vinklar och en djupare förståelse.

Det är ingen slump att Tidö-partierna siktat in sig på folkbildningen: en välutbildad allmänhet är deras värsta fiende, och att hålla en studiecirkel är en lågtröskelingång till organisering i andra sammanhang. Klarar du att hålla en studiecirkel kan du också arrangera en demonstration, en namnsamling eller en ringa runt i en telefonkampanj till potentiella väljare.

Men folkbildningen är under attack. Tidö-partierna är misstänksamma mot allt som påminner om folkrörelse-Sverige: bidragen har skurits ner och kom-

Folkbildning är inte bara lärande, det är organisering. Just därför kapar Tidö-regeringen bidragen.

FAKTA: SÅ HÅLLER DU EN STUDIECIRKEL

Vänsterpartiet samarbetar med ABF. För att hålla en studiecirkel måste ni vara minst tre deltagare, ha tre eller fler träffar på totalt 9 studietimmar à 45 minuter. Det måste finnas en cirkelledare och en arbetsplan, men det är inget betungande. Kontakta studieutskottet om du vill ha hjälp att hålla en studiecirkel.

mer kapas ytterligare. Kontrollerna skärps och de statliga reglerna blir hårdare. Så att hålla en studiecirkel är ett sätt att hålla aktiviteten uppe och visa att studieförbunden behövs.

Även om kopplingen mellan demokrati och ett starkt civilsamhälle och kurser i elgitarr för nybörjare, tuftning eller en kortkurs i tyska kan tyckas vara långsökt, så finns den ändå där. Det händer

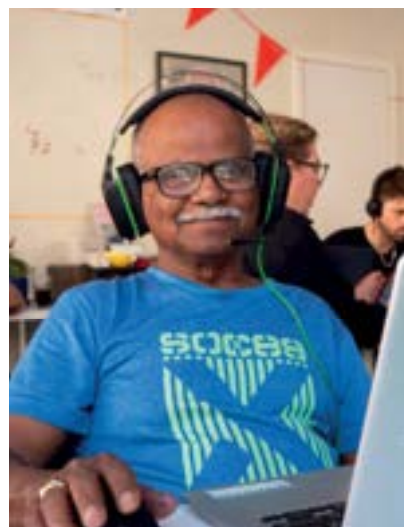
något i mötet med andra och i att tillsammans ta sig an ett ämne. Det röda Sverige är i hög grad byggt på gemensam folkbildning och bittert kaffe som stått på några timmar för länge inne i en mörk vrå i en ABF-lokal.

Så håll en studiecirkel. Ännu bättre, håll två.

JOHAN STRANDELL

Simona kommer att samordna arbetet med en ringcentral och med utdelning av tidningar.

Ringcentralerna kommer att vara på Poeten på hörnet varannan tisdag med start i höst. Kom med och ring du också!

Vänsterpartiet Malmö startar ringcentral och utdelningsarbete!

”Hej! Jag heter Simona och jag är anställd av Vänsterpartiet Malmö sedan 1 maj, för att arbeta med två projekt. Ett är en ringcentral och ett är att bygga upp en utdelningsorganisation i Malmö - där tanken är att vi ska kunna dela ut vårt eget material såsom tidningar, flygblad etcetera. Länges arbetade jag som brevbärare, sedan utbildade jag mig och blev lärare, vilket jag närmast

kommer ifrån. Jag ser fram emot att engagera medlemmar i att ringa och dela ut, nu närmast aktuellt är tidningen Vänstern i Malmö, som delas ut i början av september.

Min och Vänsterpartiets vision är att genom relativt enkla insatser kunna bredda engagemanget och aktivismen genom att träffas och tillsammans påverka opinionen för vänstern. Ringcentralerna kommer att vara på Poeten på

hörnet varannan tisdag med start i höst och vet ni, utdelningsarbetet har faktiskt redan börjat med en pilot under maj och juni månad! Så bli inte förvånade om ni ser glada kamrater gå med tidning i just ert kvarter i framtiden! För att få vara med i detta härliga (visst vill ni?), sök upp mig, gå in på Zetkin och se vad som händer nära dig samt håll utkik i nyhetsbrev och sociala medier.”

Vad vore ett sommarlov med busskort? Alldeles, alldeles ... Lund!

I Skåne lever många barn och unga i familjer där pengarna inte räcker månaden ut. Klyftorna mellan de som har och de som inte har växer för varje år. Och för familjer som redan kämpar ekonomiskt kan ett busskort vara en utgift för mycket.

För oss i Vänsterpartiet är det självklart att alla barn ska kunna ta sig till sina fritidsaktiviteter, besöka släktingar eller följa med kompisarna till stranden, oavsett storleken på föräldrarnas plånbok.

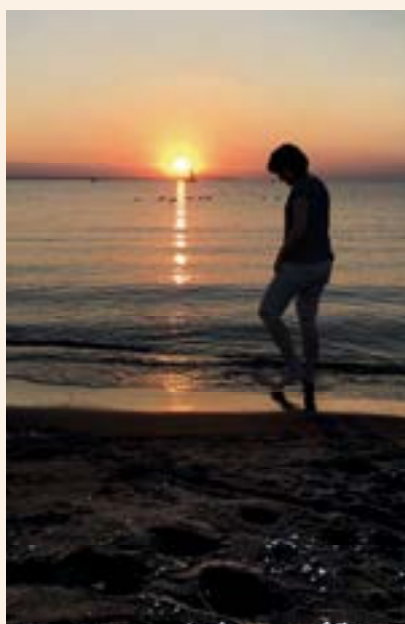
Och där har kollektivtrafiken en viktig roll. För den kan vara mer än bara en tjänst som folk köper, den kan vara en del av ett jämlikt samhälle. Det är möjligt att använda kollektivtrafiken som ett rättviseverktyg. Därför har vi drivit på för fri sommarbiljett för barn och unga i kommuner, i Region Skåne och på nationell nivå.

När Vänsterpartiet satt i regeringens budgetförhandlingar 2017 blev det möjligt att införa avgiftsfria sommarkort för ungdomar över hela landet. Det var ett tydligt exempel på vad som händer när vänstern får inflytande. Ett förslag som blev väldigt uppskattat!

Och i Lund har vi visat att det går. Där har vi fått igenom fria sommarbiljetter för barn och unga för i år. Det innebär att fler kan ta sig till badplatser, bibliotek och aktiviteter under lovet. Utan att familjens ekonomi sätter stopp. Det är en investering i jämlikhet, barnens frihet och ett mer hållbart resande. Ett exempel som Region Skåne borde ta för alla barn i Skåne.

För vi vet att resvanor grundläggs tidigt. Den som lär sig att åka kollektivt som barn gör det oftare som vuxen. Det gör fri sommarbiljett till en långsiktig investering. Både i jämlikhet och i klimatomställning.

Samtidigt är det viktigt att vara

Ett busskort kan vara skillnaden mellan en aktiv sommar och ett instängt sommarlov.

För barn i familjer med små marginaler kan ett busskort vara skillnaden mellan en aktiv sommar och ett instängt sommarlov.

”

tydlig. Detta är bara ett steg på vägen för oss. Vänsterpartiets mål är avgiftsfri kollektivtrafik för alla. I dag finansieras ungefär hälften av kollektivtrafiken i Skåne av biljettintäkter, resten betalas

redan genom skatten. Samtidigt har vi i riksdagen lagt förslag om att halvera alla priserna i Sverige. Genom att då minska självfinansieringsgraden och satsa mer gemensamt kan biljetterna bli billigare. Ända ner till att det blir gratis att kliva på bussen eller tåget eftersom vi kollektivt redan betalat för resan genom skatten.

Men framför allt. Det handlar om frihet och jämlikhet. För barn i familjer med små marginaler kan ett busskort vara skillnaden mellan en aktiv sommar och ett instängt sommarlov. Och vi är inte ensamma om att se behovet. Organisationer som Majblomman, Röda Korset och Rädda Barnen har alla lyft hur viktiga fria resor är för barn i familjer med små marginaler. Att kunna ta sig till aktiviteter, vänner och trygghet är avgörande för barns välmående och livschanser.

Men ett sommarkort är bara början. Skåne behöver en kollektivtrafik som är billig, enkel att använda och tillgänglig i hela regionen. Även utanför de stora städerna. Därför har vi också drivit på för att trafiken ska byggas ut i hela Skåne och att regionen ska utveckla linjelös trafik, för att fler ska kunna åka. Oavsett var i Skåne du spelar fotboll eller fiol.

Framtidens kollektivtrafik byggs inte med färre turer och höjda biljettpriser. Utan med politisk vilja, långsiktiga investeringar och en tro på att samhället blir starkare när vi bygger ett samhälle för att fler ska kunna.

TEXT: WERNER PETERSSON

Vård efter behov eller efter budget?

Alla våra sjukhus i Region Skåne har under de senaste mandatperioderna tvingats hantera nedskärningar. Helsingborgs lasarett är inget undantag. Tre stora sparpaket har klubbats igenom bara under förra mandatperioden. Vi i Vänsterpartiet har röstat emot dem varje gång. Men det var först i våras som konsekvenserna verkligen blev synliga och regionens egna revisorer riktade skarp kritik som tvingade fram en förändring.

Så vad var det som hände? Det handlar i grunden om något så allvarligt som att människor i Helsingborg inte fått den vård de har rätt till enligt lag. När ett sjukhus inte kan erbjuda vård i tid, säger vårdgarantin att patienter ska få hjälp att söka vård någon annanstans. Men i Helsingborg valde den borgerliga majoriteten att spara in även på detta. Samordningen skars ner, och patienter blev kvar i långa köer, utan information om att de kunde få vård på annat håll.

Det ledde till en ökning av patientklagomål, en anmälan till IVO och slutligen en formell anmärkning från revisorerna. De slog fast att styrningen och kontrollen i sjukhusstyrelsen brustit allvarligt. Patienter har drabbats. Det här handlar inte om bristande rutiner. Det handlar om politiska beslut som fått allvarliga konsekvenser.

När revisorerna i Region Skåne riktar allvarlig kritik mot en nämnd eller styrelse, så får den berörda styrelsen möjlighet att yttra sig. Det innebär att sjukhusstyrelsen i Helsingborg skulle svara på revisorernas kritik och förklara vad som gått fel och vad som ska göras för att det inte ska hända igen.

När sjukhusstyrelsen skulle skriva sitt svar till regionfullmäktige fanns det, oväntat nog, en vilja från styrets sida att lyssna på oss i oppositionen. Det första utkastet erkände i princip att saker gått fel. Men det var inte tillräckligt. Vi i Vänsterpartiet ville se tydligare formuleringar om hur allvarlig situationen faktiskt varit, och att bristen på resurser och personal måste nämnas som centrala orsaker.

Till vår förvåning togs våra synpunk-

Det borgerliga styret vid Helsingborgs lasarett har nu tvingats se konsekvenserna av en politik som satt budget före behov. Fotograf: Helena Frisk

ter på allvar. Det nya utkastet blev bättre. Det erkände bristerna, beskrev konsekvenserna och utlovade åtgärder. Det är givetvis inte allt. Men det är en bit på vägen.

Vi i Vänsterpartiet har varit tydliga hela vägen. Vård ska ges efter behov, inte efter budget. Vi har sagt nej till varje nedskärning som försämrar arbetsmiljön, ökar pressen på personalen och riskerar patientsäkerheten.

Och vi har presenterat alternativ. I vår budget tillför vi Helsingborgs lasarett mer resurser för att minska personalens belastning, förbättra arbetsmiljön och se till att fler får vård i tid. Vi har lyssnat på fackförbund och personal och lagt förslag som faktiskt skulle förbättra läget.

Helsingborgs lasarett står fortfarande

inför stora utmaningar. Det är tydligt att nedskärningspolitiken inte fungerar. Budgetarna som lagts av det borgerliga styret med stöd av Sverigedemokraterna räcker inte till för att uppfylla behovet av vård. Revisionskritiken är ett tydligt resultat av vad som händer när vården ska styras utifrån budget istället för att hantera behovet som finns.

Så nu behöver samtalet flyttas. Från ekonomi till behov. Från nedskärningar till trygghet. Från siffror till människor. För att vi ska kunna ge vård efter behov.

Vi kommer fortsätta stå upp för en vård där lagen om hälso- och sjukvård inte är förhandlingsbar. Där personalen har arbetsvillkor värda namnet och där patientens behov alltid kommer först.

WERNER PETERSSON, ERSÄTTARE I
HELSINGBORG SJUKHUSSTYRELSE

I maj besökte Ciczie Weidby Malmö för att träffa arbetsgivare, fack och vänsterpartister. Från Vänster: Umihana Rašović Kasumović, ordförande i Vänsterpartiet Eslöv och biträdande enhetschef på arbetsmarknadsavdelningen i Eslövs kommun, Alexandra Thomasson, regionråd för Vänsterpartiet i Region Skåne, Anfal Mahdi, kommunalråd i Malmö Stad, Ciczie Weidby, riksdagsledamot och Vänsterpartiets arbetsmarknadspolitiska talesperson.

Vänsterpartiet kräver bredare jobsatsningar i Malmö och Skåne

Arbetslösheten i Skåne är Sveriges högsta. Det gör det inte bara svårt för en stor andel av oss som bor här att försörja oss, betala för allt dyrare mat, bostäder och planera våra liv, men också tungt för många unga att känna hopp och delaktighet. Det är dags för politiken att ta ansvar, så att vi invånare kan fokusera på trevligare saker än nästa omgång räkningar.

Hoppet om framtiden

Ungdomsbarometerns senaste årsrapport pekade på att nästan fyra av fem ungdomar har en ljus syn på sin egen framtid, men bara en av fyra har en ljus syn på samhällets framtid. Det är svar som visar en låg tro på att vi byggt system som fungerar för livets upp- och nergångar, och att tron på kollektiva lösningar är låg. Kanske inte så konstigt, sett till Tidöregeringens fokus på repression, konkur-

rens och splittring. Något ansvar för full sysselsättning är det däremot inte mycket tal om, trots det katastrofala läget.

En av sex Perstorpsbor saknar arbete

I slutet av 2024 låg arbetslösheten i Skåne på hela 9,3 procent, vilket är 0,7 procent högre än samma period året innan. Särskilt utsatta är invånarna i Malmö, där arbetslösheten uppgick till 12,5 procent,

och kommuner som Perstorp, där den låg på 13,9 procent. En av sex som bor i kommunen står alltså utan jobb. Samtidigt drar staten sig tillbaka: redan 2019 stänges 16 kontor i Skåne, och bara sex behöll full verksamhet.

Strukturell arbetslöshet

Problemen med hög arbetslöshet i Skåne är inte nya. De senaste 20 åren har den varit högre här än i resten av landet, vilket

inte bara pekar på att arbetslösheten i sig är strukturell, utan också att varken insatser från stat, region eller kommuner har fungerat för att bryta utvecklingen.

De höga siffrorna brukar förklaras med att utbudet av arbeten inte matchar invånarnas kompetens. Enligt Arbetsförmedlingen tillhörde 82 procent av de arbetslösa i Skåne grupper med ”svag konkurrenskraft”, såsom lågutbildade, personer födda utanför Europa, äldre över 55 år och personer med funktionsnedsättningar. Dessa grupper möter många hinder i att släppas in på arbetsmarknaden, vilket förstärker segregationen och ojämlikheten.

En attraktiv region att arbeta i

Från regionalt håll fokuserar man mycket på att vara en attraktiv arbetsmarknadsregion dit människor med hög utbildningsnivå ska lockas att stanna. På platser som Lund finns storsatsningar som Medicon Village (”Skandinaviens största Life Science-park”) och STEM-start ups (små, nystartade företag inom naturvetenskap, teknik, ingenjörskap och matematik). Det talas om Greater Copenhagen (storstadsområdet runt Öresund) som en arbetsmarknadsregion och pendlingsmöjligheter till storstäder från regionala flygplatser. Men vad hjälper det Östra Göinge-bon som brukade jobba på fabrik, eller Malmöbon som inte haft tillgång till utbildning och inte kan svenska när man flyttar hit?

Facklig kämpe i arbetsmarknadsutskottet

Den 5 maj besökte Vänsterpartiets arbetsmarknadspolitiska talesperson Cicie Weidby Malmö för att träffa näringslivsföreträdare, fackliga företrädare och vänsterpartister för att prata problem och lösningar. Under besöket underströk Weidby att den höga arbetslösheten inte är ett resultat av individens misslyckande, utan av ett system som inte erbjuder tillräckligt stöd och rättvisa möjligheter. Hon kritiserade den borgerliga regeringens politik som har lett till ökade klyftor och en arbetsmarknad där många står utanför.

VÄNSTERPARTIETS POLITIK FÖR JOBB

- **Statliga investeringar:** för jobb och omställning där ingen lämnas bakom.
- **Utbildning och kompetensutveckling:** Mer pengar till utbildning och bildning inom välfärden: från förskola och skola till vuxenutbildning, folkhögskolor och studieförbund. Bildning både för att ge jobb, utvecklas som människa och ha möjlighet att lära nytt och möta människor genom hela livet. Satsningar till vidareutbildningar på betald arbetstid inom exempelvis sjukvård och äldreomsorg.
- **Stöd till unga och långtidsarbetslösa:** Återuppbyggnad och förbättring av Arbetsförmedlingen är ett måste för att hålla i program och insatser för att ge unga och de som varit arbetslösa länge möjligheter att komma in i arbetslivet. Nära samarbete med kommuner och regioner krävs, men Arbetsförmedlingen i sig behöver vara stark, sammanhållen och statlig.
- **Arbetsrätt och trygghet:** Stärkta rättigheter för oss när vi jobbar, ett starkare samarbete med fackförbunden och skydd för goda arbetsmiljöer, inte minst inom välfärdsyrken. Starka, förbättrade socialförsäkringssystem för att ge människor trygghet i arbetslivet.

Verkliga satsningar för verklig omställning

Weidby betonade vikten av staten ser till att Arbetsförmedlingen fungerar, att de har nog med resurser och inte lägger ut åtgärder på privata aktörer. Samtidigt kräver den stora klimatomställningen till ett hållbart samhälle en hel del stora statliga investeringar: pengar som också kommer att leda till fler jobb. Det handlar om byggnation och reparation av järnvägar i hela landet, av sol- och vindkraft, om subventioneringar till byggsektorn för att bygga fler bostäder och underhålla och energi- och klimatanpassa all viktig infrastruktur i samhället. I Vänsterpartiets reform Sverigejobb finns de ekonomiska satsningarna som krävs för att minska arbetslösheten och skapa goda liv i framtiden.

Jobben i Skåne

Med en rimlig statlig finansiering kommer också kommuner och regioner att kunna ta ett större ansvar för att skapa jobb och stötta arbetslösa. I Malmö finns många goda initiativ och arbetssätt som kan byggas vidare på. Det finns riktade satsningar på arbetsmarknadsinsatser för unga och långtidsarbetslösa som exempelvis bygger på möjligheter att språkträna och arbetsträna parallellt. Samtidigt ser behoven i de skånska kommunerna väldigt olika ut, och kommer att behöva anpassas efter invånarna. Då behöver Arbetsförmedlingen vara mer än en automatiserad hemsida för de arbetsökande.

Ny regering – nya (arbets)tillfällen

Det är dags för en förändring. Med nuvarande regering kommer vi aldrig att se en politik som satsar på de arbetslösa, tvärtom verkar det enda engagemanget i den delen av politiken vara att skära sönder alla säkerhetsnät. Vänsterpartiet behöver få inflytande och genomslag med en annan politik för att människor ska få det bättre. Genom stora investeringar och satsningar på utbildning, och en rättvis arbetsmarknadspolitik ska vi bygga ett samhälle där ingen lämnas utanför. Vänsterpartiet är beredda att leda den förändringen.

TEXT: EMMA ELIASSON ÅSTRÖM

MYCKET ARBETE FÖR VALBEREDNINGEN

Folkviljan satte sig ner med **Anton Wendt** som är sammankallande i partidistriktets valberedning för att diskutera deras kommande arbete.

Då distriktsårskonferenserna framöver kommer att hållas vartannat år han ni blivit valda på två år. Innebär det någon förändring för ert arbete?

– Det får man nog säga att det gjort men huvudsakligen till det bättre. Givetvis blir det än mer angeläget att valberedningens ledamöter deltar i arbetet under båda åren och inte tacklar av halvvägs. Men i övrigt innebär det också att samma valberedning som tar fram listor till riksdag och region också fullföljer genom att ta fram förslag till nämnder och styrelser inom Region Skåne. Detta tror jag kommer vara en fördel, och förhoppningsvis innebära att vi får en ännu starkare och mångfacetterad region-grupp.

Hur har ni tänkt kring ert eget arbete med att ta fram kandidater?

– Först och främst har vi fått inse att ett växande parti kräver betydligt mycket mer arbete från en valberedning. Skåne har fyra olika listor till riksdagen där det är fullt möjligt att vi får mandat i alla fyra och därtill har vi sex listor till regionfullmäktige där vi redan har mandat i alla. Detta innebär en stor mängd platser som behöver beredas.

Vi har utifrån detta delat upp valberedningen i två arbetsgrupper som ansvarar för varsin del av det praktiska arbetet och sedan fattar vi alla beslut kring vem vi föreslår gemensamt.

– Vi har också planerat att tillsammans med distriktet och regiongruppen komma ut och träffa så många partiföreningar som möjligt under början av hösten. Oavsett om det är frågan om Malmö eller Osby så kommer vi lyckas bäst med att bereda listorna om även lokala valberedningar och styrelser arbetar aktivt med att nominera. För-

Vi letar efter människor som delar partiets åsikter, som klarar av att driva partiets åsikter i olika typer av forum, men också människor som fungerar bra i det kollektiv som bildas av en parlamentarisk grupp.

”

utom detta ska vi särskilt titta på hur vi kan få in fler nominerade från underrepresenterade grupper.

Vad är det egentligen ni letar efter i en kandidat till riksdag eller region?

– Till stora delar är det samma typ av krav som för alla andra förtroendeuppdrag i Vänsterpartiet. Vi letar efter människor som delar partiets åsikter, som klarar av att driva partiets åsikter i olika typer av forum, men också människor som fungerar bra i det kollektiv som bildas av en parlamentarisk grupp. Som partiföreträdare är det viktigt att följa gemensamt fattade beslut och inte minst att betala partiskatten. Därtill kommer en ambition att ta representation på allvar, att föreslå lika många kvinnor som män, att ha en spridning i ålder, yrkesbakgrund, ursprung och andra typer av erfarenheter. Vår ambition är att hitta kandidater som representerar hela partiet och dess bredd. Till detta kommer att man ska ha möjlighet och vilja att

bedriva valrörelse i sin valkrets eller hela Skåne. Rörelseförankring är ytterligare en viktig aspekt hos kandidater.

– Mer specifikt för riksdagen ser vi gärna kandidater med goda kunskaper inom något speciellt ämne då mycket av riksdagens arbete sker i utskott, men då också kandidater som klarar av att driva sina frågor ganska ensamma då vi sällan har mer än en ledamot i varje utskott. Sen är det inte säkert att man får sitta i just det utskottet man önskar utan måste vara beredd på att sätta sig in i nya politiska ämnesområden under mandatperioden. Om vi efter valet hamnar i ett läge där vi förhandlar om regeringsmakten eller också om vi sitter i regering är det viktigt med kandidater som har erfarenhet av förhandling/är starka förhandlare.

– För regionen handlar det mer konkret om några ämnen där regionfullmäktige har ett tydligt ansvar. Det största är givetvis hälso- och sjukvård i bred betydelse därtill frågor som kollektivtrafik, kultur och regional utveckling. Sen ska man komma ihåg att vi både i regiongruppen och riksdagsgruppen har politiska sekreterare som stödjer våra parlamentariker.

Finns det något mer att säga som vi glömt att fråga om?

– Bara en uppmaning till alla att nominera. Vi tar gärna emot nomineringar från både enskilda medlemmar och partiföreningar. Givetvis skall ni ha tillfrågat de ni nominerar men i övrigt är vi tacksamma för varje nominering som kommer in. Vi tar gärna också nomineringar till platser lite längre ner på listan. Det är också viktigt med en bredd av kandidater längre ner på listan.

TEXT: MIKAEL PERSSON

Anton Wendt är sammankallande i valberedningen i Vänsterpartiet Skåne som består av Alexander Bergquist, Malmö. Ingrid Bromander, Kristianstad. Laila Fast Petrovic, Eslöv. Maja Grubelic, Lund. Madeleine Håkansson, Malmö. Umihana Rasovic, Eslöv. Rebecca Thell, Helsingborg. Anton Ulfhager, Hörby.

SÅ NÄRA ÄR VI YTTRELLIGARE MANDAT

I synnerhet gällande riksdagsvalet kan små förändringar i valresultatet ge stora effekter. Detta beror huvudsakligen på två egenheter i valsystemet. Dels att Skåne har fyra olika riksdagsvalkretsar där vårt valresultat skiljer sig relativt mycket och vi är olika långt från ytterligare mandat. Men också på att utjämningsmandat fördelas utifrån valresultat i hela landet, så extra röster i Skåne kan hjälpa till med ett nytt mandat norrut eller så kan röster i andra delar av landet ge oss ett mandat här nere.

En grov bedömning av möjligheten till extra riksdagsmandat ser ut enligt följande:
Valkrets Malmö har idag 12,5 % och ett

riksdagsmandat. Om valresultat närmar sig 14%, motsvarande 2 400 nya röster, kan det bli ytterligare ett riksdagsmandat.

Valkrets södra (Lund-Trelleborg-Ystad m.fl.) har idag knappt 5% och ett riksdagsmandat. För ett nytt mandat behöver vi öka till drygt 8%, eller 21 500 röster vilket kan bli svårt.

Valkrets västra (Helsingborg, Eslöv, Landskrona m.fl.) har idag dryga 4,5% och inget riksdagsmandat. Här behövs det mindre än 0,5%, motsvarande 700 nya röster, och är en av de valkretsar i hela landet där vi är närmast ett nytt mandat.

Valkrets östra (Kristianstad, Ängelholm, Simrishamn m.fl.) har idag knappt 4 % och

inget riksdagsmandat. Här behövs det drygt 1,5 %, motsvarande 3 300 nya röster, för ett mandat, vilket inte skall vara en omöjlighet med en bra valrörelse.

Sammantaget innebär detta att vi kan få allt mellan 2 och 5 riksdagsmandat.

För regionfullmäktige är matematiken lika komplicerad för att bedöma exakt var ett nytt mandat trillar ut. Men för det samlade resultatet är det mycket enklare. För ett nytt mandat krävs det att vi ökar med ungefär 0,7 % eller knappt 6000 röster. Vi har idag 12 mandat efter att ha ökat med 2 senaste valet, något vi absolut bör kunna lyckas med även denna gång.

När socialdemokratin blev förvaltare av nyliberalismen

Sveriges socialdemokratiska arbetarparti har genomgått en dramatisk förvandling – från att vara en kraftfull representant för arbetarklassen till att i praktiken förvalta det nyliberala projektet. Folkviljans **Alex Fuentes** ställer sig frågan vad som finns kvar av socialdemokratin ursprung.

I historikern Kjell Östberg senaste bok, "Rise and Fall of Swedish Social Democracy", säger Östberg att den ekonomiska högkonjunkturen under efterkrigstiden bidrog till illusioner om "den svenska modellen", i den meningen att fackföreningar och arbetsgivare framställdes som två jämlika parter som förhandlar och når lösningar som gynnar både arbetare och kapital. I själva verket, menar han, blev Saltsjöbadanden de facto det största hindret för att lösa arbetarklassens problem. Arbetskonflikter i slutet av 1969 och början av 1970-talet ledde till att nya lagar stiftades, bland annat Lag om anställningsskydd (LAS). Feminismen fick också ett uppsving genom kvinnorrörelsen samtidigt som Olof Palmes engagemang i Vietnamkriget och kampen mot Sydafrikas apartheid gjorde att SAP tvingades förhålla sig till folkliga massrörelser som fanns inom och utanför partiet.

På 1970-talet lade LO fram förslaget om "Löntagarfonder" för att bekämpa arbetsgivarnas ekonomiska makt.

Förslaget strävade efter att fackföreningarna gradvis skulle ta över ägandet av stora och medelstora företag. Ett oerhört radikalt förslag om vi ser på det i efterhand. SAP-ledningen motsatte sig starkt denna idé, medan borgarklassen som helhet inledde en massiv (gigantiska manifestationer) och aggressiv politisk kampanj mot "Löntagarfonder". SAP förespråkade Medbestämmandelagen (MBL), som inom fackföreningarna var känd som Tutaochkörlagen, eftersom arbetsgivarna enligt lagen var skyldiga att informera facket om förändringar i sina företag innan de genomfördes.

Huvudfokus här låg återigen på att säkerställa att alla strejkförbudsklausuler i kollektivavtalslagen förblev intakta. Med detta bidrog SAP-ledningen till att demobilisera och passivisera fackföreningsrörelsen. Det skapades en klyfta mellan väljarkåren och de politiska företrädarna, som med åren växte sig större och gav upphov till begreppen "byråkratvälde", "fackpamp", "toppstyrning" osv. Den reformism som Tage Erlander och Olof Palme förespråkade

var, enligt Östberg, oförmögen att utveckla samhället i den riktning som krävdes, i synnerhet för att försvara de landvinningar som uppnåts av 1970-talets sociala rörelser. Den främsta anledningen till detta var att SAP ville bevara det kapitalistiska systemet som sådant.

Under de senaste decennierna har SAP-ledningen, i en kombination av attacker från borgerliga regeringar, lyckats ytterligare försvaga arbetarna. Attackerna mot LAS under 2024 är bland annat ett obestridligt bevis på denna utveckling. Den politik som socialdemokraterna fört är den nyliberala politik som även tillämpats i Frankrike, England, Spanien och de skandinaviska länderna. Än idag är det internationellt brukligt att tala om den "svenska modellen", trots att SAP i Sverige sedan 1980-talet konsekvent genomfört en åtstramningspolitik som genomsyrats av nyliberalism (privatiseringar och avregleringar), med allt vad detta innebär i termer av nedmontering av det som finns kvar av "välfärdsstaten".

Detta har lett till en betydande urholkning av välfärdsstaten och följaktligen av SAP. I relation mellan SAP och kapitalet har partiet bundit samman sitt öde med kapitalismens utveckling. Det senaste i den fortsatta utvecklingen är att partiet gav upp den s.k. neutralitetspolitiken genom Nato-medlemskapet och ställt sig bakom DCA-avtalet som ger Trumps USA möjlighet att styra och ställa på det militära planet i Sverige.

Initialt var SAP ett arbetarparti, därav namnet Sveriges socialdemokratiska arbetarparti men ett parti kan inte enbart definieras utifrån namn eller skriftliga att-satser utan från vad partiet gör i praktiken. Vi kan konstatera att med tiden blev arbetarpartiet alltmer ett borgerligt arbetarparti som inuti ruvat på lobbyister av allehanda slag som sedan lämnat partiet för privata vinstintressen. Vad kan SAP:s medlemmar förvänta sig av partikongressen i maj 2025? Knappast någon större ideologisk debatt då partiet reducerats på intellektuella resurser och åsiktsfull debatt. Maktambitioner? Magdalena Andersson har sagt att hon ”i ett akut läge” är beredd att bilda regering med M, som vill bilda regering med SD. Det som har hänt med de blåbruna vid regeringsmakten är oerhört bakåtsträvande. Denna utveckling måste stoppas, högern måste väck från regeringsmakten 2026. Men det vore naivt att tro att enbart en ny S-regering kan åstadkomma det som måste förändras, ty kraften att förändra kan endast komma underifrån, från de arbetande, fackföreningsrörelsen och alla som behöver nya vägar till att trappa upp motståndet. Det kräver i sin tur en politik som är radikalt annorlunda än den vi har sett under de senaste åren nämligen en som angriper rötterna till dagens högexplosiva samtid.

ALEX FUENTES

Olof Palme, symbolen för en progressiv socialdemokrati, men också ledare för ett parti som enligt vissa valde systembevarande framför systemkritik.

Storbritanniens försvarsminister John Healey sa nyligen att en ökning av vapenbudgeten skulle göra "vår försvarsindustri till motorn för ekonomisk tillväxt" i USA.

När krig blir motor för tillväxt

Krigets ekonomi är tillbaka, som tillväxtstrategi och svar på kapitalismens kris. När nyliberalismen fallerar, väljer USA och EU militarisering och nedrustad välfärd. **Alex Fuentes** analyserar hur krigslogiken blir en motor för kapital, medan vanligt folk betalar med skuld, nedskärningar och död.

Världen är i en fas av kapitalistisk "senilitet" och nyliberalismen som ett sätt att förvalta kapitalismen har misslyckats. Trumps imperialism längtar efter en ny form av dominans och försöker därför minska statens konventionella roll till förmån för företag (t.ex. inom teknologisektorn) så att dessa kan ta över de defensiva och offensiva uppgifterna i statsapparaten. De rent repressiva polisiära och militära funktionerna består. Man sänker skatterna för de rika, attackerar och tar bort finansieringen för institutioner i en

redan försvagad välfärdsstat, vilket leder till social repression. Trumps protektionism använder samtidigt krigstullar mot alla, vilket har lett till ett globalt handelskrig. I konkurrensen med Kina behöver Trump omge USA-imperialismen med underordnade stater som är beroende av dess vapen, teknologiska varor, olja och gas, vilket förstärker påverkan på Europa.

EU förespråkar lån för att bekosta försvarsutgifter. Med hjälp av krigsspekulation rättfärdigar de enorma militärutgifter som de vill finansiera med offentlig

skuld, vilket skulle kunna tillföra stora mängder kapital i ekonomin. Detta innebär dock en inkomstkälla för banker, investeringsinstitut och internationella långivare. Krig stimulerar inte bara vissa industrier, det aktiverar också finansvärlden som en tillväxtmekanism.

Storbritanniens försvarsminister John Healey sa nyligen att en ökning av vapenbudgeten skulle göra "vår försvarsindustri till motorn för ekonomisk tillväxt" i USA. Men det leder till en haltande tillväxt. USA har en skuld på

nära 36 miljarder dollar, ca över 100 procent av BNP, till stor del ackumulerad av militära utgifter i krig som de i Irak, Afghanistan och nu Ukraina. USA spenderar mer på sin skuld än på sin försvarsbudget.

Martin Wolf, en liberal keynesiansk ekonomisk guru, har sagt att "Historiskt sett har krig varit innovationens moder" medan en krönikör (Janan Ganesh) uttrycker det så här i Financial Times: "Europa måste skära ner sin välfärdsstat för att bygga en krigsstat. Det finns inget sätt att försvara kontinenten utan att skära ned på sociala utgifter". Ganesh är utomordentligt tydlig när han säger: "Utgiftsnedskärningar är lättare att sälja i försvarets namn än i namnet av en allmän uppfattning om effektivitet... Men det är inte syftet med försvaret och politikerna måste insistera på denna punkt".

USA:s vapenförsäljning har ökat markant pga kriget i Ukraina och det israeliska folkmordet i Gaza. Idag står landet för 43 procent av den globala vapenexporten. Historiskt har väpnade konflikter framställts som oundvikliga, nödvändiga och t.o.m. "rättvisa". Trump är besatt av att ta kontroll över Grönland och Panamakanalen, han vill uppnå en exklusiv kontroll över nya rikedomar med syfte att ackumulera ännu mer kapital. Logiken i en sådan exklusiv kontroll kan utan tvekan leda till oundviklig konfrontation. Bakom Trumps bombastiska prat ligger kapitalets logik. Imperialismens väsen kräver dess expansion till nya marknader. När marknaderna blir mättade eller hamnar i djup kris blir krig ett nyckelverktyg för att bevara systemet. Vem betalar i slutändan för kapprustningen och krigen? I det nuvarande finansiella systemet skapas och skrivs pengar ur tomma luften, det görs när regeringar eller företag ansöker om lån, men de faktiska kostnaderna förs över på de arbetande.

Den tidigare chefredaktören för den franska affärstidningen La Tribune, Romaric Godin, ser dock en svårighet här: "Det är svårt att se hur Europa ska

Det är svårt att se hur Europa ska kunna bygga upp något som kan motverka amerikansk makt och utpressning, eftersom Europa betalar priset för sin otyglade nyliberalism: det har blivit överskuld-satt, avindustrialiserat och försvagat. Det har satsat allt på sin allians med USA och står nu inför Trump, som håller ett vapen mot det.

”

Romaric Godin

kunna bygga upp något som kan motverka amerikansk makt och utpressning, eftersom Europa betalar priset för sin otyglade nyliberalism: det har blivit överskuld-satt, avindustrialiserat och försvagat. Det har satsat allt på sin allians med USA och står nu inför Trump, som håller ett vapen mot det".

Ja, "svårt" men inte omöjligt. Krigsupprustningen når verkligen sin topp i Europa, men det handlar inte bara om vapen. Krig driver ekonomin på många nivåer. Det inkluderar återuppbbyggnad,

anställning av människor utbildade för konflikter, teknologiska resurser för tillverkning av vapen, transport- och livsmedelsindustrin osv. En modell där förstörelsen av en del av världen leder till tillväxt och vinst, men bara för ett fåtal. Det är en enorm mänsklig kostnad: soldater som dör vid frontlinjerna, materiella skador och befolkningar som fördrivs av bombningar, hela länder som döms till fattigdom medan eliterna berikar sig själva. Frågan är inte varför krig existerar utan varför det dominerande ekonomiska systemet inte verkar kunna existera utan krig.

Varken auktoritära tendenser som institutionaliserad rasism eller ohämmade uppmaningar till konfrontation kan stoppas med mer militär upprustning; tvärtom det kan stoppas med bättre hälsovård, mer utbildning, en effektiv klimatpolitik och demokratiska rättigheter.

Makten i USA, Kina, Ryssland och Europa ligger i händerna på en handfull mäktiga individer. I USA är det i händerna på dem som kontrollerar centralbanken, Federal Reserve. Det är privatgrupper som trycker pengar ur tomma intet. Den verkliga makten ligger hos gigantiska företag som Amazon, Black-Rock, Vanguard Group, aktieägare som äger nästan alla banker, media och branscher. Verklig makt ligger också i de militärindustriella komplexen som använder krig som motorer för en kapitalistisk ekonomi i kris. Det är de som behöver nya fiender.

En politisk strategi från arbetarrörelsens och vänsterns sida måste ta hänsyn till denna verklighet och agera därefter. Vänstern i Europa har inget annat alternativ än att avvisa upprustningen och strida för nedrustning. I Sverige skulle man kunna dra tillbaka DCA-avtalet med USA och lämna Nato. Detta alternativ är ytterst förknippat med att slänga ut de blåbruna som har nästlat sig in i regeringen.

TEXT: ALEX FUENTES

HALLÅ DÅR Oscar Funes Galindo,
ordförande i Vänsterpartiet Ängelholm.
Hur är läget i partiföreningen?

– Jodå. Vi kommer att vara aktiva utåt i sommar. Vi har medlemmar i två kommuner, utöver Ängelholm även Örskelljunga och vi förbereder som bäst vårt deltagande på Örskelljungadagarna, där vi kommer att sprida material och samtala med folk. Senare i sommar kommer vi flera gånger att bjuda på kaffe och prata politik på Stortorget i Ängelholm.

– I kommunen styr allianspartierna ihop med Miljöpartiet, men det händer att vi får igenom vår politik. När vi hade ungdomsfullmäktige senast lyfte vi frågan om gratis mensskydd i skolorna. Ungdomsfullmäktige ställde sig bakom kravet och nu är en majoritet i kommunstyrelsen positiva till att gå vidare. Så just i den frågan ser det bra ut även om något beslut ännu inte är fattat.

– En annan fråga vi lyfter är kortare arbetstid. Vi jobbar tillsammans med Socialdemokraterna och Ängelholmspartiet för att få igång försöksverksamhet i kommunala verksamheter med sex timmars arbetsdag.

– I föreningen vill vi att det ska vara trevligt att komma på partimöten. Vi bjuder alltid på fika och har inledare utifrån vid våra temadiskussioner. I diskussionerna är vi måna om att tolka varandra välvilligt.

TEXT: OLOF NORDBORG

Sommaraktiviteter i partiföreningarna

LANDSKRONA

2 augusti kommer det bli ett arrangemang till stöd för Palestina, troligtvis i Landskrona. Folkmusikgruppen Krokrot kommer uppträda. V Svalöv och V Landskrona arrangerar.

SVALÖV

Vänsterpartiet Svalöv kommer att finnas på plats på Svalövsfestivalen 27:e, 28:e, 29:e juni. Vi behöver hjälp av frivilliga som kan tänka sig hjälpa till dessa dagar.

TOMELILLA

Vi kommer som vanligt att ha vårt fina röda tält på Tomelilla Marknad torsdagen den 17 juli, från 09:00 till sent på eftermiddagen. Där bjuder vi på kaffe och godis, ofta livliga diskussioner och bra musik.

Ett system som straffar de redan utsatta

Nu ska vi se. Regeringen deklarerar att Sveriges ekonomi är väldigt svag. Sverige är i en lågkonjunktur. Samtidigt måste man sänka skatten, försämra systemet med högkostnads-skyddet både för läkarbesök och för livsviktiga mediciner. Visst påminner det om Trumps USA?

Regeringen tror att man kan lösa det med att lyssna på arbetsgivare och studera deras bekymmer med arbetskraft. Men arbetsgivare kan vara väldigt komplicerade. De måste ha speciell kompetens för att de ska kunna producera varor och tjänster till marknaden som befinner sig i en lågkonjunktur. Med andra ord så finns det ingen köpkraft.

Nu får man tänka efter. Inte öka de med sämst årsinkomst förutsättningar att köpa varor och tjänster utan de behövs för att tillverka varor och tjänster som det inte finns underlag för att köpa. Lågkonjunktur! Men varför skulle det hindra politiken? Man kan ju försämra arbetslösas inkomster. Dra ned de kroniskt sjukas livskvalitet. De behövs för att få fart på ekonomin.

Låt oss då titta på hur det ser ut. Socialdemokraterna vill att fler ska utbilda sig. Det vill säga bli tvingade att ta studielån från CSN. De ska utbildas i yrken som kräver två-tre års utbildning. För att sedan lämna en utbildning som har

försvunnit under tiden de studerade. Inte nog med det. De har även kravet att betala tillbaka lånet så fort som möjligt. Hur ska de kunna göra det? Deras inkomst har ju försvagats för att de skulle tvingas utbilda sig?

Det finns säkert yrken som överlever och behöver arbetare, byggbranschen? Man rustar upp samhällets infrastruktur inte för att människor ska kunna få det bättre utan för att samhället ska kunna fungera under kris och i krig. Att en individ är duktig med hammaren och i matematik spelar ingen roll, individen måste gå på en yrkesskola för att kunna göra det som han redan är duktig på. Det är slöseri med resurser och det kostar mer än vad det smakar. Men det är vårt system. Oavsett om du är intresserad (hänger oftast ihop med motivation) så ska du ta dig i kragen och utbilda dig annars så förlorar vi din inkomst. Du skall utbilda dig till ett yrke som arbetsgivaren behöver. Visst påminner det om utpressning? Ett gäng går in i en butik och säger till ägaren: "Betalar du inte oss en summa varje vecka för "beskydd" så bränner vi ned din butik!"

Eller vikingarnas taktik: "Ge oss ert silver och guld så låter vi er vara". Men det upprepas...

MIKAEL JUUL SÖRENSEN
EN KAMRAT FRÅN KÄVLINGE I SKÅNE

Tidö-regeringen höjer kostnadstaket
i högkostnadsskyddet till 3 800 kronor
mitt under brinnande lågkonjunktur.

AVS:
Folkviljan
Nobelvägen 51B
214 33 Malmö

B Posttidning
Ej retur

Begränsad eftersändning. Vid definitiv eftersändning återsänds försändelsen med nya adressen.

Nästa nummer av Folkviljan kommer 19/9

Vill du eller din förening synas i Folkviljan?
Vill ni berätta, tycka, informera?
Välkommen med material till malmö@vansterpartiet.se

Manusstopp 1/9

FOLKVILJAN

NR 3 2025 • FOLKVILJAN